proLékaře.cz | 12.11.2026

NECHTE HO VYHLADOVĚT!

Magda Adamovičová

Magda Adamovičová

Můj syn Jakub „přestal jíst“ téměř před dvěma lety, bylo mu 13-14 měsíců. Nejdřív mě to nijak nevyděsilo. Byl nemocný, nachlazený, zahleněný, chápala jsem, že nemá na jídlo chuť. Když i po uzdravení odmítal klasickou vařenou stravu a jedl jen sójové dezerty, přesnídávky a kukuřičné křupky, začala jsem problém řešit. Bohužel jak v rodině, tak u praktické lékařky jsem se nesetkala s pochopením. Převládal názor nedat jiné jídlo a čekat, až sní to, co dostane. Nedařilo se.

Syn byl od narození drobný. Je silný alergik, má multiproteinovou potravinovou alergii (pšenice, žito, ječmen, vejce, drůbež, arašídy, mléčná bílkovina, banán, luštěniny atd.) a je atopik. Nechávat ho hladového se mi proto příčilo. Pokusy dát jídlo do obalu od oblíbeného dezertu, mixovat, dávat vypít z lahve, zakoupit plnící sáčky na přesnídávky selhaly. Z „klasického vařeného jídla“ se mu zvedal žaludek, když se mi podařilo nějakou lstí mu dát jídlo do pusy, okamžitě se začal dávit, někdy se i pozvracel. Začala jsem v okolí pátrat po někom, kdo by pomohl…

Nechala jsem se se synem, který mi hubnul před očima, hospitalizovat na dětském oddělení v nemocnici. Na ORL oddělení nezjistili žádnou mechanickou příčinu, proč by syn nemohl jíst. Závěr pana primáře zněl: nechat vyhladovět. Po dvou dnech zapisování množství snědeného jídla a stolice se přišla paní doktorka zeptat, proč tam vlastně jsme.

Další, kdo nám pomáhal, byla specialistka na orofaciální regulační terapii, která má velké zkušenosti s kojenci s poruchou příjmu potravy. Paní doktorka rehabilitovala se synem i po pohybové stránce (Kuba měl špatný styl lezení - jednu nohu měl pod sebou). Dále jsme stimulovali kapkami studené vody - kapali jsme podle daného postupu na hřbet ruky, na nárt, na horní ret… Potom se i vytírala dutina ústní namočenou vatovou tyčinkou. Paní doktorka mi řekla, že Jakubovi se vším moc pomáhám a chovám se k němu jako k miminu. Nebylo mi tam úplně příjemně a synovi také ne. Po několika návštěvách jsme spolupráci ukončili.

Zkoušela jsem hledat pomoc u dětské psycholožky. Ovšem bylo mi řečeno, že s dítětem pracuje až od 3 let, do té doby to nemá smysl.

Na doporučení jsem zkusila kineziologii. Na první návštěvu jsem šla jen já. Terapeut mi pokládal otázky: Jakou vlastnost si myslíte, že byste potřebovala dodat?, Co si myslíte, že jste pro syna, když se k němu blížíte s jídlem a on ho nechce? Říkal mi, abych dala Kubovi větší důvěru, že on ví, co je pro něj dobré… Nepřišlo mi, že by přesně můj problém pochopil. Doporučil mi kraniosakrální biodynamiku.

Ortopedem mi bylo doporučeno rekonektivní léčení. Zkontaktovala jsem paní terapeutku a zjistila jsem, že cena jednoho hodinového sezení je cca 3000 Kč, je dobré jít 2-3x a nejlépe matka i syn. Paní terapeutka údajně léčí pomocí frekvencí z vesmíru. Na mou odpověď, že musím s manželem konzultovat cenu terapie (byla jsem na rodičovské dovolené), mi paní napsala, že kdo nezaplatí tuto částku, neváží si svého zdraví… Paní jsem víc nekontaktovala.

Mně osobně pomohla kraniosakrální biodynamika. Terapeutka přikládala ruce na mé tělo, mohla jsem jen ležet a odpočívat. Cítila jsem zvláštní „pohupování“, občas i „loupnutí“ nebo „škubnutí“ v různých částech těla. Kuba si na terapii mohl hrát s hračkami, prohlížet knížky. Terapeutka mu přikládala ruce na hlavu a tělo, a ač ji neznal, lehal si k ní a nechával se „hladit“, bylo vidět, že je mu to příjemné. Údajně si Kuba prožil porod a dovtělil se (Jakub

proLékaře.cz | 12.11.2026

je narozen plánovaným císařským řezem - pro polohu koncem pánevním). Sezení mě hodně zklidnilo a dodalo další energii. Není totiž lehké odpovídat dokola na stejné otázky ať už známých, nebo širší rodiny jako: „Už něco jí?“, „Má vůbec dost vitamínů?“, „Z čeho bude růst?“ Chápu, že to asi nemyslí nijak špatně, ale mně jako matce to nijak situaci neusnadňuje.

Metodu Joalis, doporučenou též ortopedem, jsem se kvůli synově alergii bála vyzkoušet. Další pokus byl hypnóza, ale při konzultaci mi bylo sděleno, že až od 4 let věku dítěte. Čínská medicína nám nebyla alergoložkou doporučena.

Nyní dojíždíme ke klinické logopedce. Používáme různá „kousátka“, vibrační tyčinku, na ni látkové návleky z různých materiálů, obrázky, hry. Bohužel Kuba nechce spoustu pomůcek používat. Jinak si ale myslím, že Jakub spolupracuje dobře. Už ochutnal pár nových potravin, ale úspěchy by se daly spočítat na prstech jedné ruky.

Kubovi jsou dnes 3 roky, váží 12kg, měří 93,5cm. Jeho jídelníček tvoří sójové vanilkové ALPRO dezerty, kukuřičné křehké plátky, rýžové chlebíčky, kukuřičné křupky všech možných tvarů a příchutí (v rámci alergie), amarantové křupky, přesnídávky (jablko, hruška), domácí ovesné nebo pohankové muffiny, pohankový chléb, hranolky, bramborák, chipsy, Nutrilon Allergy Care2.

Alergie by nebyla takový problém, dá se uvařit spousta jídel, nebo recepty přizpůsobit synovým potřebám. Ale co dělat, když ani takto připravené jídlo nesní? Na alergologii podstupujeme expoziční testy - syn musí pod dohledem lékaře sníst testovanou potravinu. To je ale velký problém. Návštěva restaurace je také vzhledem k alergiím problém. I když by snědl např. hranolky, v restauraci se smaží hranolky s jinými potravinami v trojobalu nebo i s rybami a plody moře, ale na ty je Jakub alergický. Na rodinné dovolené jezdíme jen autem, abychom mohli vézt Jakubovo jídlo s sebou.

Co mi pomáhá? Kontakt s matkami dětí se stejným problémem. Pár takových je ve skupině pro alergiky na Facebooku. Pomáhá mi nejužší rodina, protože ti vědí, že se snažíme situaci řešit, jak umíme nejlíp, a že ani po dobrém, ani po zlém do Kuby klasické jídlo nedostaneme. Je to zátěž především psychická, a to pro celou rodinu. Starší syn se cítí přehlížený, stěžuje si, že Jakubovi se věnujeme víc.

Co bych si přála? Aby nás to nikdy bývalo nepotkalo. Aby Kuba začal jíst aspoň to málo, co má povolené…(Minulý týden mu na alergologii povolili dvě sousta obyčejného chleba denně. Chutná mu a zvládá zatím bez průjmu, zvracení a těžšího ekzému.)